

Čistota

● ■ **pointa**

Ondřej Chlubna

Čistota

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

● ■ pointa

Ondřej Chlubna

Čistota – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

● ■ pointa

Čistota

Čistota

Copyright © Ondřej Chlubna, 2025

Design © Zuzana Bürger, 2025

ISBN tištěné verze 978-80-7691-733-0

ISBN e-knihy 978-80-7691-834-4 (1. zveřejnění, 2025) (ePDF)

ISBN e-knihy 978-80-7691-840-5 (1. zveřejnění, 2025) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-7691-841-2 (1. zveřejnění, 2025) (mobi)

Čistota

Ondřej Chlubna

Představte si člověka zcela posedlého touhou žít co nejčistší možný duševní život.

Člověka zchtralého, přesto skeptického. Takového mudrce, který přespříliš odmítá veškeré předchozí učení.

Člověka sobeckého a posedlého sebou samým. Přesto nikoli zlého, nikoli lstivého a nikoli nenápomocného.

Ten druh člověka, co čte Nietzscheho, Pessou, Gellnera a Sartra. Čte ovšem výhradně jen Nietzscheho, Pessou, Gellnera, Sartra a jiné zatracené duše.

Nevěří nikomu. Stal se ničím.

A ve své nicotě, ve které hledá očištění od všech akcidentů světa, si žije svým životem.

A teď si představte to nejhorší – že začne věřit sobě a svým konstruktům.

Toto je jeho volba. Toto je jeho honba za čistotou. Čistotou duše, jež začíná odstraněním akcidentů a přijetím nutného.

Toto dílko není o teorii, kterou si tento člověk vykonstruoval. Ale o tom, jak se s ní vypořádává.

Toto jsou nejnítěnější poznámky, pochybení a rozjímání moderního Spinozy. Zde je napsáno to, co si Spinoza nikdy nepřiznal.

Varování

Postava autora knihy je zcela smyšlená. Názory autora nemají nikdy být brány bez rozmyslu a postava autora by rozhodně neměla být inspirativním příkladem.

Knih v žádném případě nepodporuje násilí. Veškeré násilné prvky autora, vybízení k boji a možné prvky disrespektu, mají sloužit především jako kritika této postavy.

V mnoha kapitolách se objevují pasáže, kdy autor zanedbává své emoce, kdy se zamilovává do vlastního trápení, či kdy jeho myšlenky nenápadně přechází v misogynii. Tyto prvky slouží jako kritika této postavy a jejích nedostatků.

Postava autora je smyšlená a má provokativní účely. Má sloužit jako vzor člověka, který se vydal na unikátní životní cestu s unikátními riziky. Nikoli jako vzor.

TLDR:

Knih je zcela fiktivní.

Knih je provokativní; nikoli preskriptivní.

OBSAH

ČÁST I.

Kapitola Az	
Odjezd do rajských zahrad	16
Kapitola By	
Inverzní Schrödingerova kočka	22
Kapitola Cx	
Rakev bez počitků	26
Kapitola Dw	
Poslouchej své srdce	34
Kapitola Ev	
Intelektuální tanec	46
Kapitola Fu	
Muž a jeho jizva	50
Kapitola Gt	
O doznání vlastních zločinů	58
Kapitola Hs	
A ty jsi kdo?	62
Kapitola Ir	
Smysl života jak smysl života	70
Kapitola Jq	
Aforismy I.	74
Kapitola Kp	
Co kdyby?	78
Kapitola Lo	
Éros se zlomeným křídlem	84
Kapitola Mn	
Mé podvědomí se mne dnes opět snažilo mučit	90

ČÁST II.

Kapitola Nm	
Augustine, pročpak brečíš?	96
Kapitola Ol	
Spokojenost je nespokojena	102
Kapitola Pk	
Není dovoleno jít zpátky.	106
Kapitola Qj	
Aforismy II.	110
Kapitola Ri	
Troška chemikálie, která ti pomůže s žitím	114
Kapitola Sh	
Agáta	118
Kapitola Tg	
O lhaní	124
Kapitola Uf	
Nejtěžší zkouška nesvobody	128
Kapitola Ve	
Debata o vraždě	140
Kapitola Wd	
Šarm prokletého básníka	154
Kapitola Xc	
Nebe je peklo	158
Kapitola Yb	
Kočka byla šťastná	170
Kapitola Za	
Pojďme se rvát	176

ČÁST I.

Kapitola Az

Odjezd do rajských zahrad

Existuje pouze jeden skutečně závažný filozofický problém: a tím je život. Posouzení, jak žít život tak, aby byl žit a aby byl zároveň hoden žití, se rovná odpovědi na základní otázku filozofie. Tuto otázku lze zhustit do pouhých tří slov: Pro co žiješ?

Jaký je tvůj důvod k žití?

Člověk se ovšem nechce spokojit jen s důvodem k žití. Najít si důvod k žití je jednoduché. Stačí přijmout a začít uctívat jakýkoliv princip, na který člověk narazí, bezmezně se s ním ztotožnit a přijmout jeho cíle za své. Takto může člověk snadno žít život pro jakoukoli jinou osobu, společnost, nahodilý princip, libovolný afekt či nějakého bůžka, na kterého při své životní cestě narazí.

Toto však filozofii nestačí. Akcidenty jsou pro ni moc akcidentální. Životní cesta je pro ni příliš subjektivní. Proto hledá univerzálnost – abstraktnost největší úrovně. Nehledá pouze důvod, proč žít, ale hledá, jaký by měl být důvod proč žít?

Hledá důvod, proč žít. Ale čistý důvod, proč žít, nikoliv akcident. Ale důvod tak jistý, jakože vepsané úhly trojúhelníka v rovině mají 180°. A když takový důvod neexistuje, tak hledá filozofie alespoň nějaký způsob žití, co nejčistší, který se mu co nejvíce bude blížít.

Tato kniha našťestí není filozofií. Jsou to jen texty na téma této největší filozofické otázky...

[Z deníku autora.]

Narazil jsem jednou v Amsterdamu na jednoho námořníka. Andy de Bruijn mu říkali. Andy mě pozval na skleničku, jelikož zrovna slavil. Tak jsem k němu přistoupil, položil ruce na barovou desku,

popřál mu hodně štěstí, slíbil, že další drink je na mne a poslechl jsem si jeho příběh.

Slavil, jelikož zrovna začíná nový život. Skončil s plavbou z jednoho místa na druhé. Vlastně s takovou plavbou skončil už před nějakou dobou. Poslední roky jen seděl v Amsterdamu. Dnes ale sedět přestává. Máchal ve vzduchu totiž palubním lístkem, který ho měl dopravit až do Rajských zahrad.

Proto se také radoval přes celý podnik a zval koho mohl, aby si s ním dal skleničku. „Na rozloučenou!“ říkal. Je kupodivu, že většina štamgastů se na jeho nabídky zlákat nenechala. Možná jsou Holanďané až příliš klidní samotářští lidé, než aby se k něčemu podobnému nechali vyburcovat.

Tak slavil jsem s ním. Jeho nadšení se na mě přímo nahrnulo a zmocnilo se mě také. Už bude odjíždět. Vše hrozné nechá tady a všechno dobré vezme s sebou.

Zeptal jsem se jej, kde jsou ty Rajské zahrady, jelikož jsem o ničem podobném ještě neslyšel. On mě jen ujistil, že jsou a že je tam moc hezky. Už jsem se začínal obávat, že tento milý příběh bude mít depresivní zvrat a Andy prohlásí, že Rajské zahrady jsou posmrtné zahrady v nebi. Nic takového naštěstí Andy neudělal. Vytáhl pohlednici a ukázal mi osadu, někde v Jižní Americe, do které se měl přestěhovat. Ta pohlednice byla poněkud starší, ale člověk i tak mohl poznat, co se na ní nachází. Rajské zahrady hodné tohoto jména. Skutečný ráj na zemi.

Andy mi začal popisovat její detaily. Jeden kostel, pět barů, jeden přístav, pět nevěstinců, kubánský tabák, chilský rum a příroda hnedka za humny. Skutečně, Rajské zahrady zněly jako skutečný ráj.

Andy se dal do tance. Pozval na taneční parket nějakou turistku a protančili spolu celou píseň. Očividně tato dívčina čekala na

pusu, ale Andy ji odmítl. Ptal jsem se ho proč? Třeba pěkně po nizozemsku kotví u jiných břehů. Odpověděl, že on kotví jen u své milované ženušky, která ho již čeká v Rajských zahradách. Jela napřed převzít jejich panství, takže teď už jen zbývá, aby se za ní dostavil i Andy, jakožto pán domu.

V životě jsem snad neviděl člověka tak šťastného. V dřívější fázi večera mi říkal Andy i několik svých historek z dalekých dobrodružných plaveb a mohu vám říci, že život námořníka je krutý. Andy si plně zaslouží tuto cestu i svůj šťastný konec. Pověděl mi, že toto bude jeho poslední cesta na moři a poté už nikdy na žádnou loď nevstoupí. Poté už nikdy nebude pracovat. Poté bude jen užívat.

Zbývá jedna cesta přes oceán a už bude v Rajských zahradách.

Při finální průpovědi jména Rajské zahrady zvedl svůj lístek entuziasticky vysoko do vzduchu. Zbytek lokálu jeho nadšení nesdílel.

Podíval jsem se na jeho lístek. Připadal mi nějaký zašedlý. Požádal jsem jej, jestli bych se na tento lístek nemohl podívat.

Lístek byl opravdu časem zašedlý. Měl zažloutlé rohy a byl mnohokrát přehnutý a rozložený, místy dokonce natržený. Pozorně jsem si jej přečetl.

Byl to lístek od Andyho bývalé společnosti. Dárek k odchodu. Lístek mu zaručoval jednu bezplatnou plavbu. Andy si jako destinaci vybral právě Rajské zahrady. Lístek byl ovšem vystaven již před více než dvaceti lety. Dvacet let se jen válel v jeho kapse. Neměl datum konce platnosti. Lístek ale nikdy nebyl uplatněn.

Nevěděl jsem, co si mám myslet. Zeptal jsem se na to tedy Andyho. „Zítra odjízďím do Rajských zahrad. Ani nevíš, jak moc už se těším, člověče. Zítra odjízďím. Už dvacet let zítra odjízďím.

Víš, jak je to krásné? Vědět, že zítra odjedeš. Že tady necháš všechno špatné a jdeš za vším dobrým. Je to překrásný pocit.